

saa det er en mager Trøst, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) gentager og atter gentager, at der er ikke nogen, der vil hindre den gamle Havn i at fortsætte sin Drift. Den højtærede Finansminister tog det ogsaa paa en ganske anden Maade og en Maade, hvis Logik jeg selvfølgelig ikke underkender. Den højtærede Finansminister tog det saaledes, at han tegnede et yderst mørkt Billede af nuværende Dvale og Stagnation og saa et blidere Billede af vordende Blomstring eller i hvert Fald vordende Fremgang. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Stregerne bleve trukne lidt stærkere op, end den højtærede Finansminister i andre Situationer vilde have gjort det. Men jeg skal tage Tegningen, saadan som den nu var, og saa kun dertil sige, at jo mindre økonomisk Risiko der er for Konsortiet ved at sætte ind i Koncessionen et Værn for St. Thomæ gamle Havn, desto mindre Modstand kan man selvfølgelig vente at møde hos Konsortiet i denne Henseende, saa det Billede, den højtærede Finansminister tegnede, var til Fordel for min Anskuelse, at det vilde være nødvendigt ikke uomtalt at lade St. Thomæ Havn gaa sin Skæbne i Møde. Men den anden Side af Sagen er nok saa væsentlig, den, at ifald Blomstringen indtræder, er der ikke noget for Konsortiet at erstatte, saa Konsortiet vil uden ringeste Betænkelighed kunne se sat ind i Koncessionen en Bemærkning, hvorved St. Thomæ gamle Havns Sikkerhed værnes af Statsmagten. Der er Pligt til at værne den allerede af den Grund, at vi for kort Tid siden have givet en Rentegaranti for et Laan paa 500,000 Ercs. til Uddybningsarbejder, hvilket ogsaa viser, at for ikke saa forfærdelig lang Tid siden har man betragtet St. Thomæ Havn i alt Fald paa en anden Maade end som denne stagnerende, tilbagegaaende, ja, næsten uddøde Skikkelse, som den højtærede Finansminister fremmanede for vore Blikke. Jeg fastholder altsaa, at jeg er betænkelig ved, at Koncessionens § 9 binder St. Thomæ Havn til bestemte Havnetakster, derunder Skibsafgifter, medens den samme Havn og dens Sikkerhed overfor de nye Bolværkskonkurrenter ikke ere omtalte, og jeg venter stadig i Udvalget at faa en Forklaring derpaa, som er acceptabel.

Men i Anledning af hele den Tegning, den højtærede Finansminister trak op af den nuværende døde Forhold paa St. Thomas, de usikre Chancer for, hvad der i det hele kommer ud af en Kapitalanbringelse der,

og det her foreslaede Foretagendes Stor-slaaethed, som jeg jo i øvrigt begyndte min Tale med at anerkende — i Anledning af dette opstod det Spørgsmaal, der ogsaa straks blev rettet til mig og andre ærede Medlemmer her i Salen: „Forholder det sig saaledes, som den højtærede Finansminister siger, hvad medbringer da egentlig Staten til hele dette Foretagende, som kan give Dem og andre ærede Medlemmer Ret til at kræve nogen Andel i Udbyttet for Staten, selv om det er saa beskedent, som det maa indrømmes at være efter Deres Forslag, altsaa naar et Overskud, et klækkeligt Overskud er indvundet for Koncessionshaverne?“ Det er et naturligt Spørgsmaal, der her rejser sig, og jeg vil derfor tage det op og besvare det. Besvarelsen ligger nemlig ganske nær. Den danske Stat bringer samtidig med Panama-Kanalens Aabning Grundlaget for det hele. Den bringer Øernes Beliggenhed ude i Oceanet; den danske Stat medbringer Naturforholdene, som ere saa fortrinlige for St. Thomas, som det fra alle Sider erkendes. Den medbringer Retssikkerhed, der beror paa, at Øen er i den danske Stats Magt; den medbringer Politi og Karantæne, Fyr og Opmaaling, den medbringer alt det, som en civiliseret Statsmagt medbringer som Forudsætning for overhovedet at kunne virke ude i Verdenshavet.

Det er ikke for ingenting, at det engelske Sprog, som er lige saa praktisk kommercielt, som Englænderne ere praktiske Mænd, har indført det Ord „royalty“ for den Forhaandsret, der tilkommer den, som overhovedet bringer en Forretning. Royalty, det vil sige den kongelige Andel. Men det vil paa Dansk, hvor vi ikke paa den Maade trække Kongen frem, sige Statsmagtens Andel. Det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) vare inde paa det samme, men begge, som ere praktiske Mænd, der ere inde i det kommercielle Liv, have ikke ment, det var nødvendigt at forklare dette Forhold. Men netop paa Grund af Spørgsmaal, der ere rettede til mig i Lørdags fra flere Sider, har jeg fundet Anledning til at forklare, at Statsmagten bringer en betydelig Indsats. Om denne Indsats nu skal honoreres ved, at Staten faar en royalty i Form af fingeret, forudsat Medbringelse af Aktier — der gives ofte et Parti Aktier til den, der medbringer Forretningen og ikke medbringer andet — eller paa den Maade, som jeg foreslog, nemlig, at først skulle de, der have lagt Kapital til, have et forlods og klækkeligt Udbytte, og derefter skal Staten, som bringer Forretning-